

Arrest

nr. 305 818 van 29 april 2024
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 27 november 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 december 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 maart 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 april 2010 werd er ten aanzien van verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing afgevaardigd, waardoor hem de toegang tot het grondgebied van het Rijk voor een periode van tien jaar werd verboden.

Verzoeker is de vader van twee Belgische minderjarige kinderen: H. K., geboren in 2016 en S. K., geboren in 2018.

Op 20 september 2021 diende verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn minderjarige zoon H. K.

Op 18 maart 2022 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Verzoeker diende tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), dat bij arrest nr. 274 652 van 27 juni 2022 werd verworpen.

Verzoeker diende op 20 september 2022 een tweede aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in de hoedanigheid van vader van 2 minderjarige Belgische burgers. Op 20 maart 2023 werd het verblijf van meer dan drie maanden geweigerd zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 2 juni 2023 diende verzoeker een derde aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit maal in functie van zijn minderjarige zoon K.S.

Op 27 november 2023 nam de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar brief van 2 april 2024 aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst de verwerende partij er op dat verzoeker reeds op 15 december 2023 een nieuwe aanvraag heeft ingediend in functie van dezelfde referentiepersoon, met name zijn minderjarige Belgische zoon K.S. Zij voegt de bijlage 19ter bij.

Ter terechtzitting werpt de verwerende partij, verwijzend naar de voormelde informatie, een exceptie van onontvankelijkheid op. Zij betoogt dat verzoeker geen belang meer heeft bij de behandeling van zijn huidige beroep tot nietigverklaring, vermits de nieuwe aanvraag tot gezinshereniging hoe dan ook tot gevolg zal hebben dat opnieuw een beslissing ten gronde zal worden genomen. Een gebeurlijke nietigverklaring van de thans bestreden beslissing in het kader van de onderhavige procedure zal de verzoekende partij dus niet meer tot voordeel strekken, zo stelt zij.

2.2. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht "door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling". Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook. Het belang waarvan een verzoekende partij blijkt moet geven, dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak. De aard van het belang kan weliswaar evolueren, maar de verzoekende partij moet minstens aannemelijk maken dat de vernietiging haar een concreet voordeel oplevert. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang, komt het de verzoekende partij toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752, Deceuninck).

Uit de informatie die de verwerende partij aan de Raad heeft bezorgd, blijkt dat verzoekende partij inderdaad op 15 december 2023, nadat de bestreden beslissing werd genomen, andermaal een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend en dit in functie van dezelfde referentiepersoon, zijn Belgische zoon. Verzoeker betwist dit niet ter terechtzitting. Gevraagd naar het standpunt over de exceptie van de verwerende partij en aldus het belang van verzoeker, stelt diens raadsman zich ter zake te gedragen naar de wijsheid.

Door het opnieuw indienen van een aanvraag in functie van dezelfde referentiepersoon, heeft verzoeker uitdrukkelijk zijn wil te kennen gegeven om zijn verblijfsrechtelijke aanspraken nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan de verwerende partij teneinde deze ervan te overtuigen haar standpunt, dat zij heeft geuit naar aanleiding van een vorige aanvraag, te wijzigen en toch een verblijfstoelating te verlenen op basis van de bij de nieuwe aanvraag gevoegde overtuigingsstukken. De vernietiging van de thans bestreden beslissing kan slechts tot gevolg hebben dat de verwerende partij een nieuw standpunt moet innemen over de verblijfsaanvraag van verzoeker. Evenwel is zij hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij andermaal door verzoeker werd gevat. Verzoeker -die zich gedraagt naar de wijsheid en dus geen elementen bijbrengt die er anders over doen denken- doet bijgevolg niet langer blijken van het vereiste actueel belang. Indien zijn meest recente aanvraag zou resulteren in een negatieve beslissing, dan staat het hem vrij hiertegen in rechte op te treden (cf. RvS 16 juli 2020, nr. 13.804 (c)).

2.3. De exceptie is gegrond. Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan actueel belang

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig april tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS,
vreemdelingenzaken[TITRE4],

wnd. voorzitter, rechter in

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS